

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/16/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513212968
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3513212968.5

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mand'áka a členiek senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a JUDr. Ivety Sopkovej v spore žalobcov: 1/ V.. I. M., nar. XX.XX.XXXX, 2/ Bc. F. M., nar. XX.XX.XXXX, obaja žalobcovia bytom Q., C. XXX, obaja žalobcovia zastúpení: JUDr. Ján Legerský, advokát so sídlom Trenčín, Nám. Sv. Anny 15/25, proti žalovaným: 1/ D. K., nar. XX.XX.XXXX, 2/ F. K., nar. XX.XX.XXXX, obaja žalovaní bytom T. I. nad D., J. K. XX/XX, obaja žalovaní zastúpení: JUDr. Filip Vavrinčík, advokát so sídlom Nové mesto nad Váhom, Kmeťova 18, o úpravu užívacích práv k spoločnej nehnuteľnosti, o odvolaní žalovaných 1/,2/ proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 10C/449/2013 - 362 zo dňa 17. októbra 2019, takto

r o z h o d o l i :

I. Rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že užívanie spoločnej nehnuteľnosti parcely C-KN č. XXX, zapísanej na LV č. XXXX, okres Nové Mesto nad Váhom, obec Nové Mesto nad Váhom , k.ú. Nové Mesto nad Váhom u p r a v u j e nasledovne:

- diely označené na Geometrickom pláne č. 36651133-S-Gb-P-5/2015, autorizačne overený Ing. Rastislavom Petkaničom dňa 15.01.2015 a úradne overený Okresným úradom Nové Mesto nad Váhom, katastrálnym odborom dňa 28.01.2015 pod č. 48/2015 pod č. 1, 9 a 10 budú vo výlučnom užívaní žalobcov 1/ a 2/ s tým, že toto právo prechádza s prevodom, resp. prechodom spoluvlastníckeho práva žalobcov 1/ a 2/ na ich právnych nástupcov.

- diely označené na Geometrickom pláne č. 36651133-S-Gb-P-5/2015, autorizačne overený Ing. Rastislavom Petkaničom dňa 15.01.2015 a úradne overený Okresným úradom Nové Mesto nad Váhom, katastrálnym odborom dňa 28.01.2015 pod č. 48/2015 pod č. 2,3,4,5,6,7,8 budú v spoločnom užívaní strán sporu s tým, že toto právo prechádza s prevodom, resp. prechodom spoluvlastníckeho práva strán sporu na ich právnych nástupcov.

Geometrický plán č. 36651133-S-Gb-P-5/2015, autorizačne overený Ing. Rastislavom Petkaničom dňa 15.01.2015 a úradne overený Okresným úradom Nové Mesto nad Váhom, katastrálnym odborom dňa 28.01.2015 pod č. 48/2015 je súčasťou rozsudku súdu prvej inštancie.

Žalobcovia 1/ a 2/ s ú p o v i n n í spoločne a nerozdielne hradiť žalovaným 1/ a 2/ odplatu za užívanie ich spoluvlastníckeho podielu vo výške 1,- euro ročne, a to vždy k 31. januáru príslušného kalendárneho roka.

II. Žalobcovia 1/,2/ m a j ú voči žalovaným 1/,2/ spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania v rozsahu 60%.

III. Štát m á voči žalobcom 1/,2/ spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania v rozsahu 40% a v voči žalovaným 1/,2/ spoločne a nerozdielne v rozsahu 60%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým, v poradí tretím rozsudkom súd prvej inštancie užívanie spoločnej nehnuteľnosti parcely C-KN č. 132, pre k.ú. Nové Mesto nad Váhom upravil tak, že diely označené na Geometrickom pláne č. 36651133-S-Gb-P-5/2015, autorizačne overené Ing. Rastislavom Petkaničom dňa 15.01.2015 a úradne overené Okresným úradom Nové Mesto nad Váhom, katastrálnym odborom dňa 28.01.2015 pod č. 48/2015 pod č. 1, 3, 9 a 10 budú vo výlučnom užívaní žalobcov 1/ a 2/ s tým, že toto právo prechádza s prevodom, resp. prechodom spoluvlastníckeho práva žalobcov 1/ a 2/ na ich právnych nástupcov. Diel označený na predmetnom geometrickom pláne pod č. 7 bude vo výlučnom užívaní žalovaných 1/ a 2/ s tým, že toto právo prechádza s prevodom, resp. prechodom spoluvlastníckeho práva žalovaných 1/ a 2/ na ich právnych nástupcov. Diely označené na predmetnom geometrickom pláne pod č. 2,4,5,6 a 8 budú v spoločnom užívaní strán sporu s tým, že toto právo prechádza s prevodom, resp. prechodom spoluvlastníckeho práva strán sporu na ich právnych nástupcov. Žalobcom 1/ a 2/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne hradiť žalovaným 1/ a 2/ odplatu za užívanie ich spoluvlastníckeho podielu vo výške 1,- euro ročne, a to k 31. januáru príslušného kalendárneho roka. Žalobcom 1/ a 2/ voči žalovaným 1/ a 2/ priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100,00 %. Štátu priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovaným 1/ a 2/ vo výške 100,00 %.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie popísal dokazovaním zistený skutkový stav: žalobcovia 1/ a 2/ spoločne (ako bezpodielové spoluvlastníctvo manželov) sú podielovými spoluvlastníkmi v podiele 1 nehnuteľnosti zapísanej na LV č. 2424 : parc. č. 132 - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 120 m² (ďalej len „spoločná nehnuteľnosť“). Ďalšími podielovými spoluvlastníkmi tejto spoločnej nehnuteľnosti sú žalovaný 1/ v podiele 1 a žalovaná 2/ v podiele 1. Parcela slúži ako spoločný dvor k domovým nehnuteľnostiam účastníkov konania. Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 10C 20/2011-201 zo dňa 11.12.2012, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. 6Co 126/2013-246 zo dňa 25.6.2013, bol návrhu na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k spoločnej nehnuteľnosti zamietnutý z dôvodu, že pozemok je reálne nedeliteľný. Spoločnosť GEPOS s.r.o. v znaleckom posudku č. 36651133-S-Zp-5/2015 zo dňa 13.01.2015 zamerala parcelu č. 132 v k.ú. Nové Mesto nad Váhom a v zmysle ohliadky zo dňa 11.04.2014 rozčlenili túto parcelu na diely so stanovením výmery týchto dielov a v zmysle tohto rozdelenia vyhotovili geometrický plán pre prípad zriadenia vecného bremena užívania spoločnej nehnuteľnosti. Parcela bola rozdelená na 10 dielov: diel č. 1. o výmere 2 m², na tejto časti pozemku leží obvodový múr domovej nehnuteľnosti žalobcov 1/ a 2/. diel č. 2. o výmere 21 m², spevnený pozemok v podbráňí, využívaný ako spoločný vstup. diel č. 3. o výmere 11 m², pozemok, ktorý susedí s domovou nehnuteľnosťou žalobcov 1/ a 2/, v rámci ktorej je vybudovaný vstup do pivničných priestorov bytovej nehnuteľnosti žalobcov v 1/ a 2/, diel č. 4. o výmere 5 m², pozemok, ktorý susedí s domovými nehnuteľnosťami účastníkov konania, pričom obe sporové strany majú v tejto časti vybudované okná, diel č. 5. o výmere 28 m², pozemok, ktorý susedí s domovou nehnuteľnosťou žalovaných 1/ a 2/, kde majú umiestnené jednak okná a dvere, diel č. 6. o výmere 15 m², pozemok, ktorý sa nachádza v stredovej časti spoločnej nehnuteľnosti a nesusedí so žiadnou nehnuteľnosťou, pričom v súčasnosti je využívaný najmä na prechod a prejazd do nehnuteľností žalovaných 1/ a 2/, diel č. 7. o výmere 40 m², na tejto parcele majú žalovaní postavený krb so skladom dreva a spevnenú plochu zámkovou dlažbou. Z tohto dielu majú prístup k CKN parcele č. 129, ktorá je vo vlastníctve žalovaných 1/ a 2/, diel č. 8. o výmere 15 m², je časť pozemku, ktorá je situovaná za podnávratím a v súčasnosti slúži najmä na prechod a prejazd pre obe sporové strany, diel č. 9. o výmere 1 m², na tejto časti pozemku leží obvodový múr domovej nehnuteľnosti žalobcov 1/ a 2/, diel č. 10 o výmere 2 m², je pozemok, na ktorom je vybudovaný nosný múr domovej nehnuteľnosti žalobcov 1/ a 2/.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 123, § 124, § 126 ods. 1, § 136 ods. 1, § 137 ods. 1,2, § 139 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka. Konštatoval, že strany sporu sú podielovými spoluvlastníkmi spoločného dvora, ktorý tvorí súčasť domových nehnuteľností, pričom sa nevedia dohodnúť v akom rozsahu a aký spôsobom budú užívať predmet svojho vlastníctva, nakoľko každá spriaznená strana nakladá s 50 % podielom. Návrh je tak dôvodný a je potrebné upraviť spôsob a rozsah užívania časti spoločnej veci - dvora. Zo spoločného dvora spoluvlastníci majú prístup k svojim domovým nehnuteľnostiam, ide o uzavretý dvor. Žalobcovia svoju domovú nehnuteľnosť prerábajú a za účelom dodatočnej zmeny stavby pred jej dokončením požiadali stavebný úrad o príslušné povolenia. Stavebný úrad v tejto veci stavebné konanie prerušil z dôvodu, že zmena stavby sa má udiť aj na

spoločnej nehnuteľnosti a žalovaní ako podieloví spoluvlastníci na takýto postup nedali potrebný súhlas. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že v zmysle platného stavebného povolenia v časti podbránia mali byť vybudované piliere o rozmere 40 x 40 cm na spoločnej nehnuteľnosti. Žalobcovia žiadajú vykonať zmenu tak, že bude vybudovaný súvislý múr o šírke 30 cm (diel č. 10 C-KN parcely č. 132 pre k.ú. Nové Mesto nad Váhom). Novou stavebnou úpravou sa dosiahne, že šírka podbránia bude o 10 cm širšia, čo bude mať vplyv na lepšie využitie spoločného priestoru v podbrání, ako napr. na prechod a prejazd do spoločného dvora. Námietka žalovaných, že týmto postupom sa zlegalizuje čierna stavba, je v tomto konaní irelevantná, nakoľko riešenie otázky čiernej stavby je v kompetencii stavebného úradu a súd upravuje súkromnoprávny vzťah dvoch sporiacich sa spoluvlastníkov. Skutočnosť, že múr je už vybudovaný, z hľadiska posudzovania hospodárenia so spoločnou vecou podľa § 139 Občianskeho zákonníka, má význam len v tom smere, že nesúhlas žalovaných a následne neupravenie užívacích práv k spoločnej nehnuteľnosti súdom by spôsobilo ďalšie náklady žalobcov, spojené s odstránením múru a vybudovaním nových pilierov, čo za daného skutkového stavu veci súd považuje za kontraproduktívne. Z týchto dôvodov súd upravil spoluvlastnícke právo k dielu č. 10 C-KN parcely č. 132 pre k.ú. Nové Mesto nad Váhom tak, že ho ponechal vo výlučnom užívaní žalobcov, nakoľko na tejto časti parcely má ležať, resp. leží, nosný obvodový múr domovej nehnuteľnosti žalobcov. Žalovaní v zásade nemali žiadne výhrady voči tomu, aby diel č. 1 a 9, na ktorých je taktiež vybudovaný iný nosný múr domovej nehnuteľnosti žalobcov, bol len v užívaní žalobcov, teda aj v tejto časti súd návrhu vyhovel. Keďže sa touto úpravou spoluvlastníckych práv výrazne obmedzil výkon vlastníckeho práva odporcov, súd im priznal peňažnú náhradu vo výške 1,- eur ročne, ktorá bola pre takýto prípad pôvodne odsúhlasená oboma sporovými stranami. Ak žalovaní neskôr namietali, že cena je príliš nízka, v konaní nenavrhli žiadne nové dôkazy, ktorým by túto skutočnosť potvrdili. Medzi stranami sporu v zásade nedochádzalo k výraznejším rozporom alebo námietkam ako sa budú alebo majú užívať diely spornej parcely č. 2, 4, 5, 6 a 8. Súd prvej inštancie rozhodol aj o tejto časti žalobného návrhu tak, že ich ponechal v užívaní sporných strán, s poukazom na to, že vzhľadom na svoju veľkosť a umiestnenie bude táto časť spoločnej nehnuteľnosti pravidelne meniť svoj charakter a rozsah užívania a využívania spoluvlastníkmi. Okrem toho bude na všetkých spoluvlastníkoch, aby sa spoločne o túto parcelu starali, najmä v zimnom období a vytvorili si stav vzájomného spolužitia, keď žalobcovia po kolaudácii svojej domovej nehnuteľnosti začnú svoje spoluvlastnícke právo k dvoru reálne využívať. Žalobcovia ďalej žiadali priznať do výlučného užívania diel č. 3 spoločnej nehnuteľnosti a naproti tomu žalovaným priznať diel č. 7. Žalovaní namietali, že nijakým spôsobom nebránia žalobcom užívanie spoločnej nehnuteľnosti, pričom žalobcovia túto námietku nijakým spôsobom nerozporovali. Z ohliadky miesta je zrejmé, že diel č. 3 sa nachádza v tesnej blízkosti domovej nehnuteľnosti žalobcov a zároveň majú tam vchod do svojich pivničných priestorov. Je možné argumentovať a súhlasiť s tým, že tento diel fakticky budú užívať využívať najmä žalobcovia. Oproti tomu diel č. 7 je v tesnej blízkosti žalovaných, ktorý tento diel aj teraz výlučne užívajú, v blízkosti sa nachádza C-KN parcela č. 129, ktorá je len vo vlastníctve žalovaných. Súd dospel k záveru, že aj v tomto bode žalobného návrhu je návrh dôvodný, je možné a účelne vymedziť časť spoločnej parcely, ktorá bude len vo výlučnom užívaní žalobcov a žalovaných, aby sa vytvoril priestor na súkromie, či už z dôvodu trávenia voľného času alebo ako dočasné skladové priestory. Skutočnosť, že súd vymedzil nejakú časť spoločnej nehnuteľnosti do výlučného užívania jedného zo spoluvlastníkov, ešte neznamená, že je možné bez ďalšieho tento diel stavebne oplotiť. Námietka žalovaných, že takto vymedzený priestor im znemožní využívanie alebo prestavbu ich domovej nehnuteľnosti, súd považoval za nedôvodnú, keďže diel č. 3 priamo nesusedí s domovou nehnuteľnosťou žalovaných. Na základe uvedeného súd prvej inštancie rozhodol tak, ako je uvedené v bode 1 tohto rozsudku. O trovách konania strán a štátu rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1,2 CSP.

4. Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie žalovaní 1./2/, v ktorom namietali odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. e/, f/, h/ CSP a žiadali, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil, resp. zmenil a nepriznal žalobcom nárok na náhradu trov konania. Zároveň si uplatnili nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Navrhli, aby sa odvolací súd opätovne zaoberal ich návrhom, v ktorom navrhli iné riešenie užívania vyhradených časti spoločnej parcely. V konaní nebolo preukázané, že by sa žalobcom akýmkoľvek spôsobom bránilo v užívaní dielu č. 3 alebo 7. Úprava hospodárenia so spoločnou vecou pri rovnosti hlasov podľa § 139 Občianskeho zákonníka predpokladá obmedzenie výkonu vlastníckeho práva niektorého zo spoluvlastníkov, čo v tomto prípade preukázané nebolo. Žalobcovia neuviedli, ako chcú diel č. 3 užívať, že žalovaní im nedali na takýto zámer súhlas, resp. by im v tomto bránili. Celý pozemok je prístupný v plnej miere pre obe strany, celý spor je vykonštruovaný. Žalobcovia bez dohody so spoluvlastníkmi porušili podmienky vydaného stavebného povolenia. Nie je pravdou, že bez relevantných dôvodov nepristúpili k dohode so žalobcami, táto

dohoda bola jednostranne zameraná v prospech žalobcov, pre nich nevýhodná. Zdôraznili, že žalobcovia môžu využívať spoločnú parcelu v celom rozsahu bez akýchkoľvek námietok zo strany žalovaných, čo nebolo v konaní sporné. Súd prvej inštancie nebral do úvahy fotodokumentáciu, z ktorej je viditeľné, že stavebný materiál a odpad žalobcov je po celej časti spoločnej parcely. Súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil, že žalovaní vybudovali na pozemku prístrešok na drevo bez súhlasu spoluvlastníka a takto upravená časť pozemku je pre žalobcov reálne nevyužiteľná. Žalovaní všetky úpravy, opravy a údržbu vykonávali vždy so súhlasom spoluvlastníkov, so súhlasom spoluvlastníka postavili rozoberateľný krb v časti spoločnej parcely, ktorá bola absolútne nevyužiteľná. Túto časť pozemku prebudovali, viac ako 2 roky je plne funkčná, prístupná bez obmedzenia aj žalobcom. Prístrešok na drevo je situovaný svojou nosnou časťou na pozemku parc.č. 129, ktorá je len vo vlastníctve žalovaných, samotné prestrešenie, ktoré zasahuje asi 2 m ponad spoločný pozemok vo výške 2,5 metra, nebráni žalobcom v jej užívaní. Nie je pravdivá ani údajná nemožnosť užívania časti pozemku z dôvodu uloženia zámkovej dlažby, naopak došlo tým k spevneniu povrchu. Taktiež nie je pravdou, že by nezačali s prestavbou svojej nehnuteľnosti, na nehnuteľnosti vymenili krytinu strechy, rekonštruuje sa prízemie. Súd prvej inštancie sa nevysporiadal ani s otázkou doživotného užívacieho práva otca žalovaného, ktorý práve v tejto časti, ktorá bude v 1,45 m vzdialenosti od časti dielu 3, časť nehnuteľnosti užíva spolu s matkou žalovanej, dennodenne tam trávia čas, počas víkendov aj nocujú. Otec má 74 rokov, v tejto časti domu vyrastal, má k nej citový vzťah. Súd prvej inštancie nebral ohľad ani na terénne špecifické podmienky na spoločnej parcele. Nie je to bezbariérový rovinatý pozemok, celý pozemok výrazne klesá od domu žalobcu pozdĺž domu žalovaných do najnižšej časti pozemku, kanálového vpustu na časti č. 7 pred domom žalovaných. Dažďová voda bude vždy vtekať len na časť č. 7, ktorá bude vo výhradnom užívaní žalovaných. Žalobcovia záujem využívať pozemok v časti dielu č.7 nikdy neprejavili, netvrdili ani bránenie v jej užívaní. Naopak, ak by mali záujem tento diel využívať, žalovaní preukázali ochotu odstrániť časť prístrešku na drevo zasahujúcu nad spoločný pozemok. Poukázali na náklady, ktoré vynaložili v súvislosti s hospodárením na spoločnom pozemku. V odôvodnení v časti 2 na str.6 súd dôkaz žalovaných nebral do úvahy, nevysporiadal sa s ním. Žalovaní žiadali zamietnutie žaloby a riešenie sporu v časti pozemku diel č. 10 nahradením prejavu vôle spoluvlastníka. Žalovaní si nie sú vedomí, že by nad mieru spoluvlastníckych podielov výhradne užívali niektorú časť spoločného pozemku, pričom nie je pravdivé tvrdenie v bode 8 rozsudku, že na základe listu žalovaného 2/, ktorý v rámci rokovaní navrhol údajné rovnaké užívanie pre žalobcov ako majú žalovaní. Nie je pravdou, že diel č. 3 sa nenachádza v tesnej blízkosti domu žalovaných, tento sa nachádza vo vzdialenosti 1,45 m od domu žalovaných, kde majú brány vstupné dvere a 2 okná. V prípade uloženia materiálov na diel č. 3 žalobcami, bude zabránené vstupu slnečného svetla do tejto časti domu a obmedzí sa možnosť plynulého, praktického a nesťaženého vstupu osôb do nehnuteľnosti žalovaných. Z postoja žalobcov je pritom zrejmé, že majú reálny úmysel využívať nehnuteľnosť na komerčné účely, nie na bývanie. Časti spoločnej parcely č. 2, 4, 5, 6 a 8 žalobcovia nikdy neudržiavali, nepodieľali sa na údržbe, čistení alebo zveľaďovaní. V napadnutom rozsudku je nedostatočné a neúplné odôvodnenie, súd neinformoval strany sporu o skutkových zisteniach a právnych záveroch, na základe ktorých vec posúdil a rozhodol. K rozhodnutiu dospel bez toho, aby sa vo svojom rozhodnutí vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami. Vzhľadom na to považovali rozhodnutie za arbitrárne. Súd v rozhodnutí nevyslovil, akým spôsobom bude môcť spoluvlastník uplatniť právo na jemu určenej časti spoločného pozemku, rozhodnutie neobsahuje individualizáciu oprávneného a povinného, ani presné vymedzenie práv a povinností so zameraním na identifikáciu nehnuteľností, napr. znaleckým náčrtom a podobne. Geometrickým plánom fakticky dochádza k zrušeniu a vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva reálnym rozdelením, čo nie je predmetom konania. Súd prvej inštancie sa nevysporiadal ani so správaním žalobcov, ktorý úmyselným zastavaním spoločných častí si vynucujú súkromné vlastníctvo. V rámci riešenia sporu žalovaní ponúkli žalobcom pozemok parc.č. 129, ktorý je v ich osobnom vlastníctve, na užívanie na dobu neurčitú bezodplatne, čím by získali k užívaniu časť dvora, ktorá by najmenej zasiahla do práv žalovaných. Žalobcom by dali aj súhlas na dostavbu múru na časti č. 10. Túto ponuku žalobcovia neprijali. Žiadali spravodlivé zhodnotenie sporu, na žalovaných sa neobjektívne hľadí ako na problémových, neschopných dohodnúť sa. Bol to práve žalobca, ktorý svojím správaním narušil vzťahy medzi stranami. Ďalej poukázali na to, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania neskúmal existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP, s pohľadom na argumentáciu oboch strán. Podľa ich názoru súd musí skúmať a prihliadať aj na majetkové, sociálne, osobné a ďalšie pomery strán sporu, je potrebné zohľadniť pomery toho, kto by mal nahradiť trovy konania, je nutné zvážiť, ako by sa ho takéto rozhodnutie dotklo predovšetkým na majetkových pomeroch. Rovnako dôležité sú aj ďalšie súvisiace okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku, kto a akým spôsobom zavinil iniciovanie súdneho sporu, postoj strán v priebehu konania a ďalšie

okolnosti. V tomto smere súd prvej inštancie nevychádzal z aktuálneho nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 168/2018.

5. Žalobcovia sa k odvolaniu žalovaných písomne vyjadrili tak, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie považujú za vecne správny a zákonný, obsahujúci riadne odôvodnenie, ktoré má všetky náležitosti podľa § 220 ods. 2 CSP. Odvolanie žalovaných mali za neopodstatnené. Popreli tvrdenie žalovaných, že by o spôsobe užívania pozemku neexistovali medzi podielovými spoluvlastníkmi nezhody, ktoré by zakladali dôvodnosť podanej žaloby. Dokazovaním bolo zistené, že medzi podielovými spoluvlastníkmi pozemku existuje dlhodobá zásadná nezhoda o spôsobe jeho užívania, a to už aj vzhľadom na predchádzajúci spor o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. Odvolacie námietky žalovaných v tomto smere nemajú žiadne opodstatnenie, vykonaným dokazovaním bol preukázaný opak. Taktiež sú nedôvodné námietky o arbitrárnosti rozsudku, keď práve z obsahu odôvodnenia rozsudku vyplýva, že súd sa zaoberal všetkými pre rozhodnutie vo veci relevantnými skutočnosťami, svoje rozhodnutie skutkovo a právne odôvodnil a zaujal stanovisko k podstatným tvrdeniam oboch sporových strán. Pre aplikáciu § 257 CSP neboli zistené žiadne skutočnosti, týkajúce sa okolností prejednávanej veci alebo majetkových, sociálnych či osobných pomerov strán sporu. Žalovaní pred rozhodnutím súdu prvej inštancie netvrdili ani nepreukázali žiadne dôvody hodného osobitného zreteľa, pre ktoré by žalobcom nemala byť priznaná náhrada trov konania a teda súd prvej inštancie nemal žiaden vecný základ pre úvahu o možnosti aplikácie tohto zákonného ustanovenia. Napokon ani v odvolaní žalovaní netvrdia ani nepreukazujú existenciu takých skutočností, ktoré by zakladali dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP. Žiadali, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a priznal im nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

6. Žalovaní 1./2/ sa k vyjadreniu žalobcov písomne vyjadrili tak, že v celom súdnom konaní neexistuje zásadný fakt, ktorý oprávňuje žalobcov podať žalobu o určenie výhradných užívacích práv na spoločnom pozemku, to znamená akékoľvek bránenie alebo nemožnosť užívať časť spoločného pozemku pre žalobcov. Keďže takáto nezhoda medzi stranami nikdy nebola, neexistuje dôvod na uplatňovanie tohto práva. Žalobu považovali za predčasnú. Žalobcovia si pred kúpou spoluvlastníckeho podielu mali byť vedomí všetkých aspektov takéhoto vzťahu, dobrovoľne a bez nátlaku s nimi súhlasili. Žalobcom bola v súdnom konaní ponúknutá aj možnosť odkúpenia nehnuteľnosti žalovaných, o toto neprejavili záujem. Nesúhlasili s tým, aby akékoľvek časti spoločnej parcely boli vyhradené výlučne pre žalobcov alebo výlučne pre žalovaných, s výnimkou časti 1, 9, 10, ktoré sú zastavané a ktoré už aj v súčasnosti žalobcovia výhradne užívajú. Žiadali, aby sa na parcele svojimi povinnosťami podieľali aj žalobcovia. Žalovaní by v prípade určenia výhradných užívacích práv boli v nepomernej výhode voči žalobcom. Zopakovali svoju argumentáciu o aplikácii § 257 CSP v konaní.

7. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ustanovení § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), t. j. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov. Procesný postup odvolacieho súdu vyplynul z intertemporálnej úpravy v § 470 ods. 1 CSP, ktorým došlo k rekodifikácii predchádzajúceho procesného predpisu - zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) s účinnosťou od 1. júla 2016. V zmysle uvedenej úpravy platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

8. Odvolací súd je v zásade viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

9. Žalovaní uplatnili vo svojom odvolaní odvolacie dôvody spočívajúce v tom, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil (§ 365 ods. 1 písm. e/, f/ a h/ CSP). Taktiež namietali porušenie práva na spravodlivý proces (nedostatky odôvodnenia rozsudku) v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ CSP.

10. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku

všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

11. V prípade odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e/ CSP ide o vadu skutkovú, keď strana navrhla dôkaz, ktorý je potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností, ale súd prvej inštancie takýto dôkaz nevykonal.

12. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkov logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

13. Nesprávne právne posúdenie veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP) je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie aplikuje na zistený skutkový stav nesprávny právny predpis a tiež vtedy, keď síce aplikuje správny právny predpis, avšak tento nesprávne interpretuje.

14. Po preskúmaní veci, po zopakovaní a doplnení dokazovania vyjadreniami strán odvolacím súdom, dospel odvolací súd k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť podľa § 388 CSP.

15. V súdnej veci sa žalobcovia 1/,2/ domáhali úpravy užívania spoločnej nehnuteľnosti (parcely CKN č. 132, zapísanej na LV č. 2424, k.ú. Nové Mesto nad Váhom) tak, že diely označené na Geometrickom pláne č. 36651133-S-Gb-P-5/2015 autorizačne overeným Ing. Rastislavom Petkaničom dňa 15.01.2015 a úradne overeným Okresným úradom Nové Mesto nad Váhom, katastrálnym odborom dňa 28.01.2015 pod č. 48/2015 pod č. 1, 3, 9 a 10 budú vo výlučnom užívaní žalobcov 1/ a 2/. Diel č. 7 bude vo výlučnom užívaní žalovaných 1/ a 2/. Diely 2,4,5,6 a 8 zostanú v spoločnom užívaní. Zároveň žiadali, aby boli žalovaní 1/ a 2/ zaviazaní ročne hradiť žalobcom 1/ a 2/ odplatu za užívanie ich spoluvlastníckeho podielu vo výške 1,- eur ročne, a to k 31. januáru príslušného kalendárneho roka. Súd prvej inštancie vyhovel žalobe. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podali odvolanie žalovaní 1/,2/.

16. Odvolací súd vo veci vykonal pojednávanie podľa § 384 ods. 1 CSP, na ktorom doplnil dokazovanie vyjadrením strán k veci, osobitne k otázke užívania dielov č. 3 a 7 označených na Geometrickom pláne č. 36651133-S-Gb-P-5/2015 zo dňa 15.01.2015.

17. Žalobcovia zotrvali na svojej skutkovej i právnej argumentácii, uvádzanej v prvoinštančnom i odvolacom konaní. Vo vzťahu k otázke užívania dielov č. 3 a 7 dôvodili, že je objektívne možné vyčleniť zo spoločnej nehnuteľnosti geometrickým plánom diely, ktoré by mohli individuálne užívať výlučne žalobcovia (diel č. 3) a výlučne žalovaní (diel č. 7), v záujme spravodlivého usporiadania veci tak, aby každá zo strán mala svoje súkromie. Diel č. 7 tvorí prirodzenú súčasť užívania domu žalovaných, je ohraničený jeho múrmi, je tam zámková dlažba a jeho výbežok tvorí prístupovú cestu k pozemku vo výlučnom vlastníctve žalovaných, kde majú sedenie. Recipročne, majú právo užívať rovnakú časť pozemku i individuálne žalobcovia a iný diel, ako diel č. 3 neprichádza do úvahy z hľadiska povahy nehnuteľnosti. Zdôraznili, že pozemok zostane i po rozhodnutí súdu v spoluvlastníctve všetkých zúčastnených.

18. Žalovaní taktiež zotrvali na svojej predchádzajúcej skutkovej i právnej argumentácii a vo vzťahu k otázke užívania dielov č. 3 a 7 zdôraznili, že diel č. 3 sa nachádza i v tesnej blízkosti ich domu a vzhľadom na terénny charakter celého pozemku, všetka dažďová voda steká na diel č. 7, o ktorý by sa v prípade, že by bol len v ich výlučnom užívaní, museli starať výlučne oni. Poukázali na genézu vzťahov medzi stranami, keď už žaloba žalobcov o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva bola zamietnutá. Od počiatku celý pozemok udržiavajú len žalovaní. Potvrdili, že stavebné konanie vo vzťahu k nehnuteľnosti žalobcov nie je skončené. Podľa ich názoru mienia žalobcovia nehnuteľnosť užívať na podnikateľské účely.

19. Podľa § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka o hospodárení so spoločnou vecou rozhodujú spoluvlastníci väčšinou počítanou podľa veľkosti podielov. Pri rovnosti hlasov, alebo ak sa väčšina alebo dohoda nedosiahne, rozhodne na návrh ktoréhokoľvek spoluvlastníka súd.

20. Ako uviedol odvolací súd už v predchádzajúcom rozhodnutí sp.zn. 6Co442/2017 zo dňa 29.10.2018, v ust. § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka je upravené rozhodovanie podielových spoluvlastníkov o hospodárení so spoločnou vecou. Pojem hospodárenie v sebe zahŕňa najmä údržbu, opravu, úpravu veci a nakladanie s ňou; ďalej v zmysle právnej teórie i súdnej praxe zahŕňa aj užívanie vecí. O hospodárení so spoločnou vecou (a teda i o jej užívaní) rozhodujú spoluvlastníci dohodou. Ak má byť prijaté určité rozhodnutie týkajúce sa spoločnej veci, musí sa preň vysloviť nadpolovičná väčšina určená podľa podielov (t.j. nad 50%). V prípade, keď sa takáto väčšina alebo dohoda nedosiahne alebo pri hlasovaní sa dosiahne rovnosť hlasov, ktorýkoľvek zo spoluvlastníkov môže podať návrh na súd, ktorý podľa povahy a okolností konkrétneho prípadu rozhodne o hospodárení so spoločnou vecou. V takom prípade súd nemôže úpravu užívania spoločnej veci odoprieť. Návrh na rozhodnutie o nezhode o právach a povinnostiach spoluvlastníkov, týkajúci sa užívania spoločnej veci, totiž nemožno zamietnuť, a to ani s poukazom na už existujúci stav užívania veci, ale je potrebné spôsobilosť užívania spoločnej veci výrokom súdu stanoviť (rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 2Cz/51/70).

21. Rozhodovanie súdu v otázke hospodárenia so spoločnou vecou teda prichádza do úvahy v prípade, ak nastala rovnosť hlasov alebo sa nedosiahla sa potrebná väčšina hlasov, resp. nedošlo k dohode spoluvlastníkov (§ 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka) alebo síce rozhodla väčšina, ale ide o dôležitú zmenu spoločnej veci, s ktorou niektorí spoluvlastníci nesúhlasia (§ 139 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Osobitným spôsobom rieši zákon prípad, keď dôjde k rovnosti hlasov (ako tomu bolo v súdnej veci) alebo ak sa nedosiahne väčšina a dohoda pri hospodárení so spoločnou vecou. V takom prípade platí, že ktorýkoľvek zo spoluvlastníkov sa môže obrátiť žalobou na súd. Zákonným predpokladom pre podanie žaloby v zmysle § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka v situácii, ak nastala rovnosť hlasov a nedošlo k dohode spoluvlastníkov, nie je obmedzenie vlastníckeho práva jedného alebo viacerých spoluvlastníkov alebo zásah do spoluvlastníckych práv iných spoluvlastníkov, ako sa mylne domnievajú žalovaní 1/,2/. V tomto smere odvolacia námietka, že úprava hospodárenia so spoločnou vecou pri rovnosti hlasov podľa § 139 Občianskeho zákonníka predpokladá obmedzenie výkonu vlastníckeho práva niektorého zo spoluvlastníkov, nie je dôvodná, pretože nevychádza z platnej právnej úpravy.

22. V súdnej veci z vykonaného dokazovania je nesporné, že medzi žalobcami na jednej strane a žalovanými na strane druhej ako podielovými spoluvlastníkmi spoločnej nehnuteľnosti existujú rozpory, týkajúce sa hospodárenia s touto spoločnou vecou (v spôsobe a rozsahu jej užívania). Predmetné rozpory pritom potvrdzujú samotní žalovaní 1/,2/, keď nesúhlasili so žalobným návrhom žalobcov 1/,2/ a navrhovali vlastné riešenia užívania spoločnej veci. Vzhľadom na túto situáciu je možné konštatovať, že v súdnej veci k otázke hospodárenia so spoločnou vecou (jej užívania) došlo zároveň k rovnosti hlasov (žalobcovia 1/,2/ sú podielovými vlastníkami spoločne /v rámci BSM/ nehnuteľnosti v podiele 1 a ďalšími podielovými spoluvlastníkmi tejto spoločnej nehnuteľnosti sú žalovaný 1/ v podiele 1 a žalovaná 2/ v podiele 1), pričom medzi spoluvlastníkmi nedošlo k dohode o spôsobe tohto užívania. Na základe uvedeného odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatoval, že boli splnené zákonné podmienky pre rozhodnutie súdu v zmysle § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V tomto smere je irelevantná odvolacia argumentácia žalovaných, smerujúca k tomu, že pri výkone spoluvlastníckych práv neužívajú nehnuteľnosť nad rozsah svojho spoluvlastníckeho podielu, pretože užívanie či neužívanie veci nad rozsah spoluvlastníckeho podielu, rovnako nepredstavuje zákonný predpoklad pre prejednanie žaloby súdom podľa § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

23. Súd prvej inštancie následne správne vychádzal z geometrického plánu č. 36651133-S-Gb-P-5/2015 zo dňa 13.01.2015, vyhotoveného GEPOS, s.r.o., Ing. Rastislav Petkanič, úradne overeným dňa 28.01.2015 pod č. 48/2015, ktorý bol súčasťou znaleckého posudku znaleckej organizácie GEPOS, s.r.o., č. 36651133-S-Zp-5/2015 zo dňa 13.01.2015 (ďalej aj „geometrický plán zo dňa 13.01.2015“). Predmetným geometrickým plánom sa zamerala sporná parcela a na základe ohliadky zo dňa 11.04.2014 bola rozčlenená na 10 dielov. Pokiaľ žalovaní namietajú relevanciu tohto geometrického plánu s tým, že vo veci postačil geometrický náčrt, odvolací súd uvádza, že geometrický plán ako súčasť znaleckého posudku, predstavuje základný druh znaleckého úkonu a na jeho formu i obsah sú kladené väčšie nároky ako na iné znalecké úkony (vrátane geometrického náčrtu) v zmysle zákona č.

382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch. Keďže v súdnej veci boli splnené procesné podmienky pre vykonanie znaleckého dokazovania (v tom čase § 127 OSP, teraz § 207 CSP), podaný znalecký posudok je presvedčivý, vo vzťahu k zadaniu znaleckej úlohy úplný, neprieči sa zásadám logického myslenia a korešponduje s ostatnými vykonanými dôkazmi; pričom žalovaní 1/,2/ vecné námietky voči posudku v priebehu konania nevzniesli a nenavrhlí vo veci vykonať ďalšie (kontrolné) znalecké dokazovanie, postupu súdu prvej inštancie, ktorý z predmetného posudku vychádzal a tento pojal i do výroku rozsudku, niet čo vytknúť.

24. Pokiaľ ide o diely vyznačené na geometrickom pláne zo dňa 13.01.2015 pod č. 1,9,10, z obsahu spisu vyplýva, že na diele č. 1. o výmere 2 m² leží pôvodný obvodový múr domu žalobcov 1/ a 2/, diel č. 9 o výmere 1 m² predstavuje priestor pred pôvodným obvodovým múrom v podbráni a diel. č. 10 o výmere 2 m² predstavuje časť pozemku, na ktorom je vybudovaný nosný múr domu žalobcov 1/ a 2/ (znalecký posudok č. 36651133-S-Zp-5/201, str. 2). Súd prvej inštancie uvedené časti ponechal vo výlučnom užívaní žalobcov, s tým, že žalovaní v zásade nemali žiadne výhrady voči tomu, aby diely č. 1, 9 a 10 boli len v užívaní žalobcov.

25. Žalovaní v odvolaní namietali porušenie podmienok udeleného stavebného povolenia žalobcami, keďže podanou žalobou sa žalobcovia snažia zlegalizovať nepovolenú stavbu a obísť súhlas spoluvlastníkov. Podľa ich názoru do úvahy prichádza iný právny inštitút- nahradenie prejavu vôle spoluvlastníkov.

26. Odvolací súd po preskúmaní veci zistil, že pokiaľ ide o diely č. 1,9 a 10, zo strany žalobcov 1,2/ došlo ešte pred začatím tohto súdneho konania k trvalému zastavaniu týchto časti spoločnej nehnuteľnosti. Pokiaľ žalovaní argumentujú tým, že žalobcovia pri stavbe nehnuteľnosti (na dieloch č. 1,9 a 10) porušili stavebný zákon, konali v rozpore so stavebným povolením, čím vyvolali tento spor, ktorým sa snažia legalizovať faktický stav za účelom získania dodatočného povolenia zmeny stavby od príslušného stavebného úradu, odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje, že otázku (ne)povolenosti stavby v zmysle zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) je oprávnený posudzovať výlučne príslušný stavebný úrad, ktoré konanie zrejme stále prebieha (resp. je prerušené). Je pravdou, že popísané konanie žalobcov 1/,2/ by bolo možné hodnotiť z hľadiska dobrých mravov (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka), avšak faktom zostáva, že hoci žalovaní 1/,2/ pôvodne so žalobou nesúhlasili (vyjadrenie zo dňa 02.01.2014), v priebehu konania, na základe znaleckého úkonu, opakovane a jednoznačne súhlasili s tým, aby (vzhlľadom na faktickú situáciu zastavania týchto dielov žalobcami 1/,2/) uvedené diely zostali vo výlučnom užívaní žalobcov 1/,2/ (napr. podanie zo dňa 19.01.2015, pojednávanie dňa 28.05.2015). Napokon, proti v poradí druhému rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 20.06.2017, ktorým boli diely č. 1,9 a 10 ponechané v užívaní žalobcov 1/,2/ (v ktorý bol následne odvolacím súdom zrušený na základe odvolania žalobcov 1/,2/) ani nepodali odvolanie čo do merita veci. Vzhlľadom na predmet konania (o úprave hospodárenia so spoločnou vecou podľa § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka), bolo v zmysle vyššie popísaného (bod 20-21) relevantné len to, že medzi spoluvlastníkmi nastala rovnosť hlasov a nedošlo k dohode o spôsobe hospodárenia so spoločnou vecou. Súd prvej inštancie potom správne postupoval, keď užívanie spoločnej nehnuteľnosti v častiach 1,9 a 10 ponechal žalobcom 1/,2/, keďže v daných častiach sa momentálne fakticky nachádza časť nehnuteľnosti žalobcov 1/,2/. Napokon i v rámci odvolacieho konania žalovaní navrhli, aby sa súd zaoberal ich návrhom v tom smere, že by diel 1, 9, 10 bol vo výhradnom užívaní žalobcami a ostatné časti by boli v spoločnom užívaní všetkých strán.

27. Keďže sa touto úpravou spoluvlastníckych práv obmedzil výkon vlastníckeho práva žalovaných, súd prvej inštancie im správne priznal peňažnú náhradu vo výške 1,- eur ročne, ktorá bola odsúhlasená oboma sporovými stranami. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaní 1/,2/ s takouto sumou výslovne súhlasili na pojednávaní dňa 28.05.2015. Je pravdou, že následne (napr. odvolanie zo dňa 13.07.2015) s takouto cenou nesúhlasili s tým, že je neprimerane nízka, avšak v tomto smere neuviedli žiadne skutkové tvrdenie ohľadne výšky bežného nájomného v danej lokalite (ktorého sa domáhali) a v priebehu celého konania (trvajúceho takmer 7 rokov) neoznačili ani nenavrhlí vykonať žiaden dôkaz na jej zistenie a táto ich odvolacia námietka nie je dôvodná.

28. Pokiaľ ide o diely spoločnej nehnuteľnosti č. 2,4,5,6,8, tieto žiadali obe sporové strany ponechať v spoločnom užívaní žalobcov i žalovaných, ktorému návrhu súd prvej inštancie i vyhovel. Žalovaní v odvolaní namietali túto časť rozhodnutia súdu prvej inštancie len v rámci argumentácie, na základe

ktorej žiadali žalobu zamietnuť ako celok s tým, že medzi sporovými stranami neexistuje spor o spôsobe užívania týchto častí. V tomto smere odvolací súd poukazuje na body 20-21 tohto rozsudku, v zmysle ktorého návrh na rozhodnutie o nezhode o právach a povinnostiach spoluvlastníkov, týkajúci sa užívania spoločnej veci, nemožno zamietnuť, a to ani v časti, s poukazom na už existujúci stav užívania veci. Pokiaľ žalovaní argumentujú, že žalobcovia nikdy túto časť nehnuteľnosti neudržiavali, nepodieľali sa na čistení alebo zveľaďovaní, uvedené nemá na rozhodnutie vo veci žiaden vplyv, pričom žalovaným 1./2/ nič nebráni uplatniť si tieto svoje tvrdené nároky voči žalobcom 1./2/ príslušnými právnymi inštitútmi.

29. Pokiaľ však ide o užívanie spoločnej nehnuteľnosti v časti, označenej ako diel č. 3 a diel č. 7, súd prvej inštancie vychádzal z toho, že žalobcovia žiadali priznať do výlučného užívania diel č. 3 spoločnej nehnuteľnosti a naproti tomu žalovaným priznať diel č. 7. Z ohľadky miesta je zrejmé, že diel č. 3 sa nachádza v tesnej blízkosti domovej nehnuteľnosti žalobcov a zároveň majú tam vchod do svojich pivničných priestorov. Z tohto dôvodu mal súd prvej inštancie za to, že tento diel fakticky budú užívať využívať najmä žalobcovia. Oproti tomu diel č. 7 je v tesnej blízkosti žalovaných, ktorý tento diel aj teraz výlučne užívajú, v blízkosti sa nachádza C-KN parcela č. 129, ktorá je len vo vlastníctve žalovaných. Na základe týchto zistení žalobe i v tejto časti vyhovel.

30. Odvolací súd sa s týmto posúdením veci nestotožnil. V prvom rade žalovaní v konaní opakovane namietali, že nijakým spôsobom nebránia žalobcom v užívaní dielu č. 3 ani dielu č. 7 spoločnej nehnuteľnosti, pričom sám súd prvej inštancie konštatoval, že žalobcovia toto tvrdenie nijakým spôsobom nerozporovali. Nie je potom zrejmé, prečo súd prvej inštancie i pri týchto častiach spoločnej nehnuteľnosti nepostupoval rovnako ako pri dieloch č. 2,4,5,6,8, kde taktiež vychádzal z toho, že medzi sporovými stranami neexistuje v zásade spor o spoločnom užívaní týchto častí. Samotná skutočnosť, že diel č. 3 sa nachádza v tesnej blízkosti domovej nehnuteľnosti žalobcov a zároveň majú tam vchod do svojich pivničných priestorov, resp. že v tesnej blízkosti dielu č. 7 majú žalovaní vstupy do svojej nehnuteľnosti, nemôže byť dôvodom pre nariadenie užívania dielu č. 3 výlučne žalobcami, resp. dielu č. 7 výlučne žalovanými, obzvlášť s ohľadom na celkovú pomerne malú rozlohu spoločnej nehnuteľnosti (spolu len 120 m²), kedy možno skonštatovať, že predmetné diely sa zároveň nachádzajú i v tesnej blízkosti domu protistrán. Na veci nič nemení ani skutočnosť, že na časti pozemku v diele č. 7 sa nachádza spevnená plocha, je tam postavený krb a prístrešok na náradie (ktoré skutočnosti boli potvrdené i vykonaným dokazovaním), ktoré realizovali žalovaní 1./2/, pretože ide len o drobné úpravy, pričom v konaní nebolo zistené, že by žalobcovia diel č. 7 z tohto dôvodu reálne spoluužívať nemohli či už z dôvodu objektívnej nemožnosti alebo preto, že by im v tom žalovaní akýkoľvek spôsobom bránili. Žalovaní navyše v konaní preukázali ochotu - v prípade záujmu žalobcov- odstrániť i časť ich prístrešku na drevo zasahujúcu nad spoločný pozemok, resp. vykonať ďalšie úpravy dielu č. 7 tak, aby tento diel mohli nerušene užívať aj žalobcovia podľa ich predstáv.

31. Na základe skutočností zistených dokazovaním súdom prvej inštancie, doplneným odvolacím súdom, odvolací súd dospel k záveru, že najúčelnejšie z hľadiska veľkosti a charakteru spoločnej nehnuteľnosti i najspravodlivejšie z hľadiska neexistencie objektívnych a trvalých prekážok užívania týchto dielov ktoroukoľvek zo sporových strán, bude ponechať diely č. 3 a 7 taktiež v spoločnom užívaní oboch sporových strán, ktoré je podľa výsledkov dokazovania objektívne možné.

32. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil podľa § 388 CSP tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto rozsudku, pričom do výroku z dôvodu prepojenosti a potreby jednoty úpravy užívania vo vzťahu k celej spoločnej nehnuteľnosti zahrnul všetky geometrickým plánom vyznačené diely nehnuteľnosti, vrátane tých, o užívaní ktorých v odvolacom konaní nebol spor (diely č. 1,9,10, 2,4,5,6,8).

33. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že v odvolacom konaní nezohľadnil písomný úkon zástupcu žalovaných 1./2/ zo dňa 04.11.2019, označený ako Odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Nové mesto nad Váhom č.k. 10C/449/2013, pretože následne, podaním zo dňa 11.11.2019 zástupca žalovaných oznámil súdu, že na tomto podaní netrvá z dôvodu duplicity podaní zo strany žalovaných i jeho ako zástupcu a svoje podanie zo dňa 04.11.2019 „zobral späť“. O „späťvzatie“ tohto úkonu zástupcom žalovaných však odvolací súd osobitne nerozhodoval, pretože právny zástupca žalovaných v konaní nevystupuje vo vlastnom mene a na svoj účet, ale v mene a na účet zastúpených žalovaných. Neexistuje teda v konaní samostatne odvolanie advokáta strany a samostatne odvolanie (advokátom) zastúpenej strany, ale len jeden úkon odvolania na účet a v mene zastúpenej strany konania. V konaní pritom

nedošlo k späťvzatiu odvolania žalovaných 1/,2/, ale len k „späťvzatiu“ podania advokáta žalovaných, ktorý úkon odvolací súd z hľadiska jeho obsahu (§ 124 ods. 1 CSP) posúdil ako žiadosť advokáta, aby odvolací súd na jeho podanie zo dňa 04.11.2019 neprihliadal a vychádzal len z odvolania podaného žalovanými 1/,2/.

34. Odvolací súd rozhodol i o trovách konania podľa § 396 ods. 1, § 251, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP.

35. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním, alebo bránením práva.

36. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

37. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

38. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že v sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t.j. strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. U žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, t.j. ak sa jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Súd je však vždy povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť a ust. § 257 CSP potom nepredstavuje normu, ktorá by zakladala jeho voľnú možnosť aplikácie.

39. V súdnej veci sa žalobcovia zmenenou žalobou domáhali, aby súd užívanie spoločnej nehnuteľnosti upravil tak, že diely označené na geometrickom pláne pod č. 1, 3, 9 a 10 budú vo výlučnom užívaní žalobcov 1/ a 2/; diel č. 7 bude vo výlučnom užívaní žalovaných 1/ a 2/; diely 2,4,5,6 a 8 zostanú v spoločnom užívaní. Zároveň žiadali, aby boli žalovaní 1/ a 2/ zaviazaní ročne hradiť žalobcom 1/ a 2/ odplatu za užívanie ich spoluvlastníckeho podielu vo výške 1,- euro ročne, a to k 31. januáru príslušného kalendárneho roka. Výrok meritórneho rozhodnutia súdu sa zhoduje so žalobným petitom v dieloch nehnuteľnosti 1,2,4,5,6,8,9 a 10; pokiaľ ide o diely nehnuteľnosti 3 a 7, súd vyhovel námietkam žalovaných. Z uvedeného možno konštatovať, že žalobcovia boli úspešní v časti žaloby, týkajúcej sa 8 z 10 dielov, žalovaní v časti, týkajúcej sa 2 z 10 dielov. Pomer úspechu a neúspechu žalobcov potom predstavuje 60 % (80% úspech mínus 20% neúspech), v ktorej miere im patrí nárok na náhradu trov konania voči menej úspešným žalovaným.

40. Aplikácia ustanovenia § 257 CSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď síce sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa § 255a nasl. CSP, súd však dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach u strán sporu. Žalovaní sa síce aplikácie § 257 CSP v odvolaní dovolávali, avšak v priebehu celého konania neuviedli žiadne skutkové okolnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť záver o existencii tak závažných okolností týkajúcich sa žalovaných či sporu, pre ktoré by bol namieste záver o nepriznaní nároku na náhradu trov konania viac úspešným žalobcom. Žalovaní sa v odvolaní dovolávajú aktuálnej judikatúry Ústavného súdu SR v zmysle ktorej súd pri rozhodovaní o trovách konania musí skúmať a prihliadať aj na majetkové, sociálne, osobné a ďalšie pomery strán sporu, je potrebné zohľadniť pomery toho, kto by mal nahradiť trovy konania, je nutné zvážiť, ako by sa ho takéto rozhodnutie dotklo predovšetkým na majetkových pomeroch. Rovnako dôležité sú aj ďalšie súvisiace okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku, kto a akým spôsobom zavinil iniciovanie súdneho sporu, postoj strán v priebehu konania a ďalšie okolnosti. V súdnej veci však žalovaní svoje majetkové, sociálne, osobné a ďalšie pomery vôbec nepopísali (a ani nepreukázali), z ktorého dôvodu nie je ani možné zvážiť, ako sa ich rozhodnutie o trovách dotkne na majetkových pomeroch. Vo vzťahu k uplatnenému nároku je zrejmé, že žalobcovia podali žalobu, s ktorou žalovaní nesúhlasili a napriek deklarovanej snahám o mimosúdne riešenie sporu, k tomuto nedošlo. Žalovaní boli v konaní aktívni, robili procesné úkony, rozsudok súdu prvej inštancie napadli v merite veci odvolaním, pričom úspešní boli len čiastočne. Odvolací súd potom nezistil, že by vo veci existovali dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by bolo namieste pomerne viac úspešným

žalobcom nárok na náhradu trov konania nepriznať a takéto konkrétne dôvody žalovaní neoznačili ani vo svojom odvolaní.

41. Odvolací súd analogicky rozhodol i o nároku štátu na náhradu trov konania, ktoré v priebehu konania vznikli (uhradením trov znaleckého dokazovania znalcovi z rozpočtových prostriedkov súdu za účinnosti OSP). Vychádzal pritom z pomeru úspechu a neúspechu strán v konaní (viď bod 37) a vo vzťahu žalobcom 1/,2/ tak štátu priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 40 % a vo vzťahu k žalovaným vo výške zvyšných 60%.

42. O výške náhrady trov konania žalobcov a štátu rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 v nadväznosti na § 251 CSP súd prvej inštancie.

43. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).